

K ZAMYŠLENÍ

Jan IV. z Pernštejna,

zvaný Bohatý (14. listopadu 1487 – 8. září 1548),

byl starším synem Viléma II., bratr Vojtěchův, byl moravský a český šlechtic a vůdce české stavovské nekatolické opozice. Opakovaně zastával úřad moravského zemského hejtmána a v letech 1537–1548 byl kladským hrabětem.

Když město Pardubice roku 1538 vyhořelo, pomohl je znovu vybudovat v tehdy nastupujícím renesančním slohu v nádherné rezidenční poddanské město. Domy byly zvýšeny o další patro a štíty nově upraveny a vyzdobeny. Ostění oken byla provedena po italském vzoru ze zdobných terakotových prefabrikátů. Tehdy se po Čechách říkalo „skví se jako Pardubice“.

V letech 1535–1557 nechal Jan vybudovat v Doubravniku kostel Povýšení svatého Kříže. Pod presbytářem byla zřízena pernštejnská hrobka. Jedná se o honosný kostel, při jehož stavbě se nešetřilo mramorem.

Stal se symbolem budování a zdokonalování Pernštejnských sídel a staveb.

Při úpravách hradu Kunětická hora nechal na pátou bránu zhotovit nápis:

***„Ode dne narození k smrti rostem,
pomni žes na světě jen hostem,
co po lakomci zůstane,
lidem nehodným se dostane“***

